

Ezechiël 11

1 Toen hief de Geest mij op en bracht mij bij de Oostpoort van het huis van de HEERE, die naar het oosten gekeerd is. En zie, bij de ingang van de poort waren vijftwintig mannen, en in hun midden zag ik Jaāzanja, de zoon van Azzur, met Pelatja, de zoon van Benaja, leiders van het volk.

2 Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, dit zijn de mannen die onrecht bedenken en verkeerde raad geven in deze stad,

3 zij die zeggen: Voorlopig moeten wij geen huizen bouwen. Deze stad is de pot en wij zijn het vlees.

4 Profeteer daarom tegen hen, profeteer, mensenkind!

5 Toen viel de Geest van de HEERE op mij en Hij zei tegen mij: Zeg: Zo zegt de HEERE: Dit hebt u gezegd, huis van Israël. Wat in uw geest opkomt, weet Ik.

6 U hebt in deze stad uw gesneuvelden talrijk gemaakt en haar straten met gesneuvelden gevuld.

7 Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Uw gesneuvelden die u in het midden ervan hebt neergelegd, die zijn het vlees en deze stad is de pot. U echter zal Ik uit het midden ervan doen vertrekken.

8 Het zwaard hebt u gevreesd en het zwaard zal Ik over u brengen, spreekt de Heere HEERE.

9 Ik zal u uit het midden ervan doen vertrekken, u in de hand van vreemden geven en Ik zal strafgerichten over u voltrekken.

10 U zult door het zwaard vallen. Op het grondgebied van Israël zal Ik u berechten. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.

11 Deze stad zal voor u niet als een pot zijn en ú zult in het midden ervan niet als vlees zijn: op het grondgebied van Israël zal Ik u berechten.

12 Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, omdat u niet in Mijn verordeningen bent gegaan.

Overeenkomstig Mijn bepalingen hebt u niet gehandeld, maar overeenkomstig de bepalingen van de heidenvolken die rondom u zijn, hebt u gehandeld.

13 En het gebeurde terwijl ik profeteerde, dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep met luide stem: Ach, Heere HEERE, maakt U een vernietigend einde aan het overblijfsel van Israël?

14 Toen kwam het woord van de HEERE tot mij:

15 Mensenkind, het zijn uw broeders, uw broeders, mannen met het recht van lossing voor u, en heel het huis van Israël in zijn geheel, tegen wie de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben: Houd u ver van de HEERE, ons is dit land als erfelijk bezit gegeven.

16 Zeg daarom: Zo zegt de Heere HEERE: Hoewel Ik hen ver weggedreven heb onder de heidenvolken en hoewel Ik hen in de landen verspreid heb, toch zal Ik voor hen een heiligdom zijn, hoe kort ook, in de landen waarin zij gekomen zijn.

17 Zeg daarom: Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal u verzamelen uit de volken, en Ik zal u bijeenbrengen uit de landen waarover u overal verspreid bent, en Ik zal u het land van Israël geven.

18 Zij zullen daarheen komen en daaruit al zijn afschuwelijke afgoden en al zijn gruweldaden wegdoen.

19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

20 zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ík hun een God zijn.

21 Maar wat betreft het hart van hen die het hart van hun afschuwelijke afgoden en hun gruweldaden navolgen, hun eigen weg zal Ik op hun hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE.

22 Daarna hieven de cherubs hun vleugels op, en de wielen verhieven zich tegelijk met hen. En de

heerlijkheid van de God van Israël was vanboven over hen.

23 Toen steeg de heerlijkheid van de HEERE op uit het midden van de stad en bleef op de berg staan die ten oosten van de stad lag.

24 Daarop hief de Geest mij op en bracht mij in een visioen door de Geest van God bij de ballingen in Chaldea. Toen steeg het visioen dat ik gezien had, op, bij mij vandaan.

25 Toen sprak ik tot de ballingen al de woorden van de HEERE die Hij mij had doen zien.

De achterblijvers in Jeruzalem zagen zichzelf als de uitverkoren rest.

Wanneer de HEERE Zich met de wolkenwagen begeeft naar de Oostpoort van de tempel, wordt de profeet door de Geest daar ook naartoe gebracht. Ezechiël 11:1 *Toen hief de Geest mij op en bracht mij bij de Oostpoort van het huis van de HEERE, die naar het oosten gekeerd is.* De Oostpoort is aan de zijde van de Olijfberg. Die poort is er nog maar hij is dichtgemetseld. Die poort vormde de toegang voor de koning tot Jeruzalem en de tempel. Ook is het de route die God kiest om Zich buiten de stad – naar de Olijfberg – te bewegen. Wanneer God jaren later terugkeert tot de stad en Zijn gerestaureerde huis, zal het opnieuw de Oostpoort zijn waar Hij een begin maakt met de intrede van Zijn tempel. Ezechiël 43:4 *En de heerlijkheid van de HEERE kwam het huis binnen via de poort die op het oosten uitzag.* Maar dat is toekomstmuziek. Op dit moment verkeren we in een geheel tegenovergestelde situatie.

De Oostpoort van het tempelcomplex is aan de zijde van de Olijfberg.

De leiders van het volk deden het niet goed.

Nu kijken we naar het einde van Gods volk. Als Ezechiël door de Geest naar de Oostpoort is gebracht, ziet hij daar 25 mannen staan. Hij kent ze wel, althans een aantal. Het is per slot van rekening nog maar 5 jaar geleden dat hij zelf in ballingschap gevoerd is. Vóór die tijd woonde en werkte Ezechiël als priester in opleiding gewoon in Jeruzalem. Ezechiël 11:1 *En zie, bij de ingang van de poort waren vijftig mannen, en in hun midden zag ik Jaāzanja, de zoon van Azzur, met Pelatja, de zoon van Benaja, leiders van het volk.* De namen komen ons hier en daar bekend voor. Zo kennen we een Jaāzanja uit hoofdstuk 8:11 maar dat was de zoon van Safan. Ook hebben we de naam Azzur in het boek Jeremia voorbij horen

komen. De profeet Hananja was een zoon van Azzur, mogelijk is deze Jaāzanja zijn broer. Wij kennen ze dus niet. We hebben nog nooit van ze gehoord, maar Ezechiël weet heel goed wie het zijn. Hij is per slot van rekening van priesterlijke afkomst; dan zit je 'qualitate qua' in de kringen van leidinggevenden in Israël. Die andere Jaāzanja – die trouwens ook door Ezechiël herkend werd – kwam er ook al niet goed van af. Die hoorde bij die 70 oudsten van Israël die ergens in een verborgen ruimte bij de tempel hun afgoden bewierookten. Ezechiël 8:11 Maar deze Jaāzanja en Pelatja doen het ook niet goed. Ezechiël mag dan tegen ze op hebben gekeken – ze vormden toch maar de Raad van State – God had geen goed woord voor ze over. Ezechiël 11:2,3 *Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, dit zijn de mannen die onrecht bedenken en verkeerde raad geven in deze stad, zij die zeggen: Voorlopig moeten wij geen huizen bouwen. Deze stad is de pot en wij zijn het vlees.* Dat laatste is waarschijnlijk een spreekwoord. Het feit dat wij dit spreekwoord niet kennen, zegt weinig. In Israël heeft men wel meer gezegdes die wij niet gebruiken. Wat zouden ze ermee bedoeld hebben? *Deze stad is de pot en wij zijn het vlees?* Laten we dit zeggen: Het vlees is het belangrijkste van de maaltijd. Als kinderen hun bord niet leeg eten, zegt hun vader of moeder: 'Eet dan in ieder geval je vlees op.' Het vlees is niet alleen het duurste, maar er zitten ook belangrijke voedingsstoffen in die je als mens niet kunt missen. Zo voelden die mensen zich in Jeruzalem. Zij waren het vlees in de pot. Zij voelden zich het belangrijkste. Geestelijk gezegd bedoelden ze dat zij 'de uitverkorenen van God' waren. Grote woorden, maar de feiten leken hun in het gelijk te stellen. God had in 597 v Chr. een grote groep mensen uit Jeruzalem laten wegvoeren, waaronder de koning Jechonja. Met de koning werden alle vooraanstaande mensen in Jeruzalem weggevoerd. Vooraanstaand in politiek, militair opzicht en ook in geestelijk opzicht. Mensen als Daniël en Ezechiël waren er ook bij. Het ging om een grote wegvoering van tienduizenden mensen. De mensen die achterbleven slaakten een zucht van verlichting. Zij waren er nog. Ze hadden een nieuwe koning Sedekia. Nadat ze van de schrik bekomen waren, zagen ze dat de verlegenheid ook een gelegenheid is. Men zegt dat ze de huizen van de aanzienlijken hebben over genomen. Die mensen waren toch weg en die kwamen – naar men aannam – ook niet meer terug. Dus wat is er op tegen dat zij in hun huizen trokken? Het voelde als een dure jas en dat was het ook. Er was opeens veel ruimte in Jeruzalem. Iedereen schoof een plekje op. Het voelde eigenlijk wel prettig. Sommigen hadden natuurlijk last van schuldgevoelens, maar die werden weggewuifd. Hoezo bijbouwen, wij gaan helemaal geen nieuwe huizen bouwen in Jeruzalem. Die ballingen komen niet weer terug. Wij zijn het. Wij zijn Gods oogappel. God heeft die mensen niet voor niets gestraft met de wegvoering. Het is eigenlijk wel grof, maar als je in hun hart keek was dit de gedachte die overheerste bij degenen die leiding gaven aan de stad Jeruzalem. Men werd hier ook brutaler in en sprak het openlijk uit. *Deze stad is de pot en wij zijn het vlees.*

In hun midden zag ik Jaāzanja met Pelatja, leiders van het volk.

Wie zichzelf verhoogd zal vernederd worden.

Feitelijk eigende men zich de stad toe. Niemand gaf het aan hen, ze namen de bezittingen van hun volksgenoten gewoon over. Die mentaliteit van de machtigen verziekte de toestand van de kwetsbare en arme mensen in Jeruzalem. Blijkbaar ging de gedachte 'wij zijn het helemaal' ten koste van mensen die dat niet na konden zeggen, de zwakken in de samenleving; en vermoedelijk vallen daar ook de gelovigen die trouw bleven aan hun overtuiging, onder. Want het was niet uit geloof in God, dat die nieuwe bovenlaag zich zelf naar voren schoof. Het was meer de uitkomst van een toevallige samenloop van omstandigheden. Babel had de bevolking van Jeruzalem afgetopt en de laag die daaronder zat voelde zich heel wat. Het vervelende echter wanneer een mens zich toe-eigent wat niet van hem is – en zo iemand denkt ook nog dat hij iets voorstelt en dat klopt ook al niet – dat zo iemand zich vaak bedreigd voelt. De nieuwe laag leiders doet het gewoon niet goed. De HEERE is buingewoon slecht te spreken over hen. Niet alleen lijden ze aan grootspraak die nergens op slaat, maar – wat misschien nog wel veel erger is – ze manipuleren hun medemens, maken zich schuldig aan geweldsmisdrijven en ze misbruiken de rechterlijke macht om hun zin door te drijven. Ezechiël heeft misschien de neiging op de bekenden af te lopen en te vragen 'Hoe het met ze gaat?', maar de HEERE is boos. Hij roept de profeet op te profeteren tegen deze mensen. God zegt het tweemaal, dus het is menens. Ezechiël 11:4 *Profeteer daarom tegen hen, profeteer, mensenkind!* Ezechiël – we hebben dat al eerder gemerkt – wordt totaal overrompeld door wat God van hem vraagt. Hij verwacht helemaal niet dat deze mensen er zo van langs krijgen. Integendeel, hij kent ze van vroeger en kijkt vermoedelijk tegen ze op. Het is maar goed dat Ezechiël niet zelf hoeft te bedenken wat hij moet zeggen, want God geeft hem de woorden in de mond. Ezechiël 11:5 *Toen viel de Geest van de HEERE op mij en Hij zei tegen mij.* Opmerkelijk hoeveel de Geest van God doet in het boek Ezechiël. Het is de Geest van God Die de cherubs en de wielen van de wolkenwagen aanstuurt. Het is de Geest van God Die Ezechiël optilt en brengt op de plek waar hij wezen moet. Straks is het de Geest van God Die de gelovigen aan een nieuw hart helpt, waarmee ze Gods geboden in praktijk brengen. Nu is de Geest van God Die de profeet de woorden van de profetie ingeeft.

De vernederde wordt verhoogd.

Het eerste wat Hij zegt tegen de 25 leiders van Jeruzalem is dat de HEERE goed op de hoogte is van wat zij over zichzelf zeggen. Ezechiël 11:5 *Zeg: Zo zegt de HEERE: Dit hebt u gezegd, huis van Israël. Wat in uw geest opkomt, weet Ik.* Het 'dit' van 'dit hebt u gezegd' doelt op de woorden 'Deze stad is de pot en

wij zijn het vlees. De HEERE heeft het wel gehoord. God weet alles. Het maakt niet uit of iemand iets van de daken schreeuwt of het fluistert; zelfs als hij het alleen maar denkt is het God niet onbekend. Voor de gelovige is het pure rijkdom dat God alles van hem weet, voor de zondaar en de goddeloze moet het een vervelend gevoel zijn dat hij nergens mee wegkomt. Per slot van rekening gaan deze woorden ook de HEERE God aan. De geestelijke strekking van dit gezegde is onmiskenbaar, dat blijkt ook uit het vervolg. Zij voelen zich het neusje van de zalm. De elite. En dan komt het: De door God uitverkoren elite. Ze schermde met hun hoge roeping en uitverkiezing. God stond achter hen. God had hen aangesteld. Niemand mocht wat van hen zeggen of de kop ging er af. Dat zal niet altijd letterlijk het geval geweest zijn, maar als we de Bijbel mogen geloven voerden deze mensen een waar schrikbewind. Ezechiël 11:6 *U hebt in deze stad uw gesneuvelden talrijk gemaakt en haar straten met gesneuvelden gevuld.* Sommigen willen hier wat nuance aanbrengen door er op te wijzen dat er vermoedelijk sprake is van onrecht en machtsmisbruik, maar dat dit lang niet altijd uitliep op moord en doodslag. Maar in het boek Ezechiël is dit niet de enige plaats waar duidelijk worden gemaakt dat de leiding van Jeruzalem niet keek op een mens meer of minder. We zijn die mensen al eens eerder tegen gekomen. Ezechiël 7:23 *Leg de ketting klaar, want het land is vol bloedgerichten, en de stad vol geweld.* Vgl. Ezechiël 9:9 Verderop in Ezechiël worden we ons ervan bewust dat het vooral ook de vorsten – de leiders – waren die zich schuldig maakten aan bloedvergieten. Ezechiël 22:6 *Zie, de vorsten van Israël zijn in u geweest, ieder vertrouwd op zijn eigen kracht om bloed te vergieten.* Wat de HEERE over de slachtoffers zegt ontroert. *Zij zijn het vlees en deze stad is de pot.* Het zijn de zwakke en de kwetsbare en de gewone mensen die blijkbaar zwaar te lijden hadden onder het schrikbewind van de nieuwe vorsten in de stad. Het is een postuum eerbetoon aan de slachtoffers van het geweld van de leiders van Israël. Ezechiël 11:7 *Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Uw gesneuvelden die u in het midden ervan hebt neergelegd, die zijn het vlees en deze stad is de pot. U echter zal ik uit het midden ervan doen vertrekken.* Iemand zal denken: 'Die mensen hebben daar wel niets aan, maar het is mooi dat de HEERE achteraf zo iets van iemand zegt.' Maar zo is het niet. Het is juist buitengewoon bemoedigend dat de HEERE Zich stelt achter al die mensen die in de stad Jeruzalem met de nek aangekeken werden. Ze waren – zo blijkt – volstrekt rechteloos maar God vergeet hen niet. Als de God zegt dat zij 'het vlees' zijn dan bedoelt de HEERE dat zij *de uitverkorenen* zijn en niet de vorsten. Daarmee is voor hen de eeuwigheid geopend. Iemand zal zeggen dat zij daar weinig mee opschieten, want ze zijn dood. Maar de gelovigen zijn buitengewoon verblijd omdat hun leven veilig is bij God. Was Jeremia ook niet een van degenen die op de dodenlijst stond? Ja, zeker. Jeremia 38:4-6 Maar God heeft hem – dat had de HEERE hem trouwens beloofd – gered. Jeremia 1:19

Deze stad Jeruzalem is de pot en wij zijn het vlees.

Ze zullen het niet gauw toegeven, maar gewelddadige types zijn bang. Ze blazen geweld en in het geval van de leiders van Jeruzalem maken zij ook feitelijk nogal wat dodelijke slachtoffers. Maar in feite kijken ze – als het donker wordt – vaak achterom omdat ze bang zijn dat iemand hen te grazen neemt. Als je zelf niet te vertrouwen bent vertrouw je andere mensen ook niet langer. Mogelijk wordt iemand die niet maalt om het leven van een ander, zelf ook makkelijk doelwit. In ieder geval maak je hier geen vrienden mee. De HEERE refereert aan hun angst. Ezechiël 11:8 *Het zwaard hebt u gevreesd en het zwaard zal Ik over u brengen, spreekt de Heere HEERE.* Je zou het misschien niet zeggen, maar die lui zijn bang.

Gewelddadige types zijn bang.

God zegt dat de leiders van Jeruzalem er niet mee weg komen.

Dat blijkt ook wel. Zo houden ze de berichten over de (latere) belegering van Jeruzalem goed in de gaten. Ze willen weten wat de stand van zaken is en wat hun kansen zijn. Ezechiël 11:9 *Ik zal u uit het midden ervan doen vertrekken, u in de hand van vreemden geven en Ik zal strafgerichten over u voltrekken.* Natuurlijk hebben ze een vluchtweg in gedachten. Dezelfde die de koning later ook gaat via de tuin van het paleis over de muur aan de achterzijde van de stad. Jeremia 39:4 *Toen koning Sedekia van Juda en de soldaten hen zagen, vluchtten zij. Ze verlieten 's nachts de stad via de koninklijke tuin en de poort tussen de beide stadsmuren.* Het lijkt een reële mogelijkheid, maar dat is het niet. De stad is omsingeld door de Chaldeeën. Vluchten kan niet meer. Het lijkt een tijdje goed te gaan. Ze zijn al in de buurt van Jericho, maar dan worden ze achterhaald en als eerste wordt de koning opgepakt, maar even later ook alle mensen die rondom de koning van invloed waren voor gang van zaken in de stad Jeruzalem. Jeremia 39:4,5 *De koning vluchtte in de richting van de Jordaanvallei, maar het Chaldese leger zette de achtervolging in en haalde hem in op de vlakte van Jericho. Ze namen hem gevangen, brachten hem naar Ribla in het gebied van Hamat, naar koning Nebukadnessar van Babylonië, en daar werd hij berecht.* Ze dachten dat ze wel zouden ontkomen naar het buitenland. Misschien refereert de HEERE daaraan als Hij tot tweemaal toe zegt *'op het grondgebied van Israël zal Ik u berechten.'* Ezechiël 11:10 *U zult door het zwaard vallen. Op het grondgebied van Israël zal Ik u berechten. Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben.* Natuurlijk kijkt iemand daar van op dat God tweemaal ongeveer hetzelfde zegt. Maar het vooroordeel zit ook wel heel diep dat de achterblijvers in Jeruzalem een select gezelschap zouden vormen dat het met de HEERE getroffen heeft en andersom. Dat blijkt helemaal niet het geval. God moet helemaal niets van die mensen hebben. Dat wil echter niet zeggen dat iedereen dit meteen snapt. Voor veel mensen is het nodig dit nog maar eens te herhalen. Dan gaan hun ogen misschien ook open. Maar hoezo heeft de HEERE hen op hun eigen grondgebied berecht? Welnu, voordat ze het land uitkwamen zijn ze in de

kraag gegrepen. Ze werden weggevoerd naar Ribla een stad tussen Babel en Israël in. Daar werden ze berecht. De koning kwam er niet zonder kleerscheuren van af, maar de mensen die om de koning heen stonden werden gedood door Nebukadnezar. Nebukadnezar bleek aardig op de hoogte van de toestand in Jeruzalem. Dat heeft ook iemand als Jeremia gemerkt. De hardliners zaten volgens de koning van Babel in de kring rondom de koning. Jeremias 39:6,7 *De koning van Babylonië slachtte zijn zonen en alle vooraanstaande burgers van Juda voor Sedekia's ogen af, waarna hem de ogen werden uitgestoken. Daarna werd hij geboeid met bronzen ketenen om naar Babel te worden gevoerd.* Ze dachten misschien dat zij de elite waren en dat God aan hun kant stond, maar ze vergissen zich lelijk. De HEERE haalt het oude gezegde nog maar eens naar voren als Hij duidelijk wil maken dat ongeveer het tegenovergestelde het geval is. God zal hen op hun eigen grondgebied berechten. Ezechiël 11:11 *Deze stad zal voor u niet als een pot zijn en ú zult in het midden ervan niet als vlees zijn: op het grondgebied van Israël zal Ik u berechten.* Ze komen dus niet eens aan de ballingschap toe zou je kunnen zeggen. Dat zouden ze willen, want met die mensen heeft God nog plannen voor de toekomst. Voor deze mensen echter is de toekomst voorbij. Als er nog iemand is die zich afvraagt waarom, dan wil de HEERE ook die vraag wel beantwoorden. Ze stoorden zich totaal niet aan God. Ze richtten hun leven in – en dat van de inwoners voor zover zij daar invloed op hadden – zoals ook de volken om hen heen dit doen. Ze gingen met hun tijd mee op het gebied van mode en denkbeelden en politiek en afgodendienst. Ze vonden dat geweldig, maar God dacht daar heel anders over. Ezechiël 11:12 *Dan zult u weten dat Ik de HEERE ben, omdat u niet in Mijn verordeningen bent gegaan. Overeenkomstig Mijn bepalingen hebt u niet gehandeld, maar overeenkomstig de bepalingen van de heidenvolken die rondom u zijn, hebt u gehandeld.*

De tempel in Jeruzalem.

De liefde van God gaat uit naar de ballingen.

Je zou het niet verwachten. Maar toch is het zo. Ook Ezechiël gaat er vanuit dat de achterblijvers in Jeruzalem *de heilige rest* zijn. En dan niet in de betekenis van overblijfsel – want dat waren ze natuurlijk wel – maar in de zin van *de uitverkoren rest* waar God nog grote plannen mee heeft. Ezechiël denkt werkelijk dat zij het neusje van de zalm zijn. Iedereen in de ballingschap denkt zo. Het is blijkbaar een diep geworteld vooroordeel dat zich ook in het hart en het denken van de profeet genesteld heeft. De HEERE God moet – bij wijze van spreken – alle zeilen bijzetten om hem op andere gedachten te brengen. God laat Ezechiël die 25 man bij de Oostpoort de wacht aanzeggen. De HEERE maakt ook duidelijk

waarom. Ze storen zich aan God noch gebod. Ze onderdrukken de bevolking. Ze zijn gewelddadig. Maar als de HEERE de daad bij het woord voegt en een van de vooraanstaande mannen sterft, is Ezechiël totaal uit zijn doen. Ezechiël 11:13 *En het gebeurde terwijl ik profeteerde, dat Pelatja, de zoon van Benaja, stierf. Toen wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde en riep met luide stem: Ach, Heere HEERE, maakt U een vernietigend einde aan het overblijfsel van Israël?* Hij is geschokt. Natuurlijk is hij geschokt. Dit is een bekende van hem die vlak voor zijn voeten ineens zijgt en dood voor hem ligt. Ezechiël schrikt zich een hoedje.

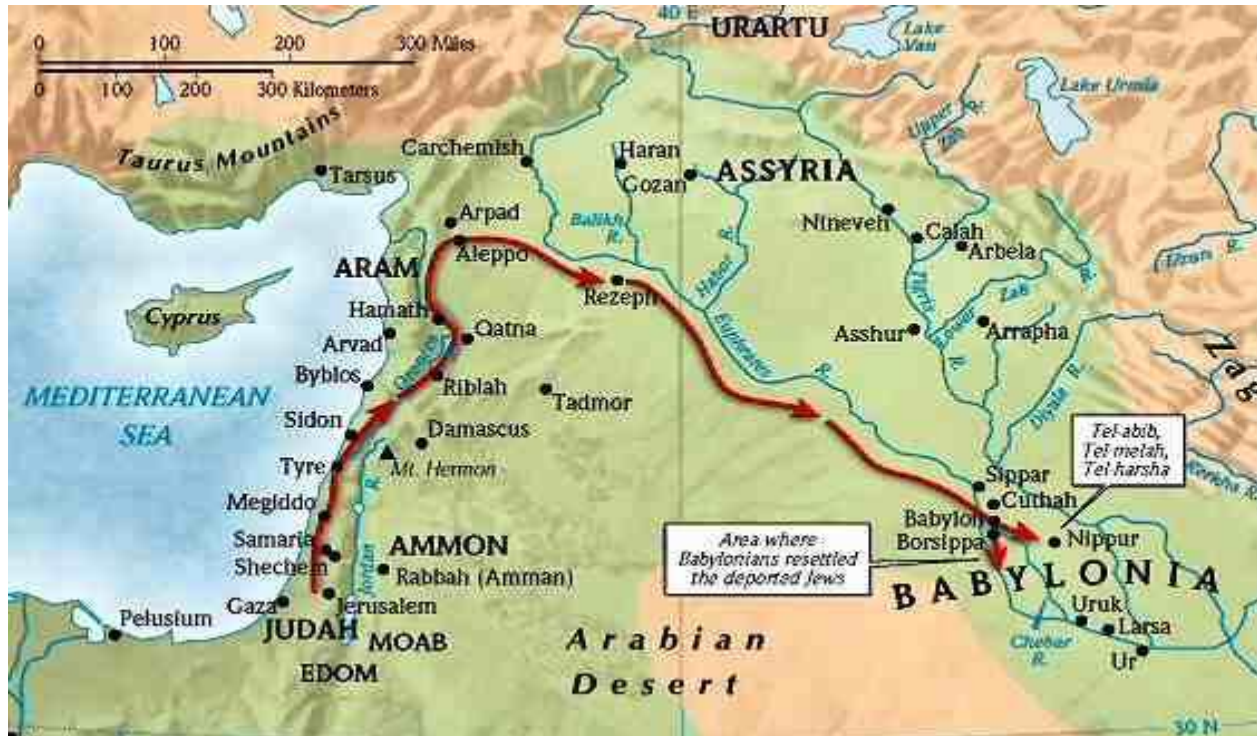
en het gebeurde terwijl ik profeteerde, dat Pelatja stierf.

Ezechiël neemt het op voor de inwoners in Jeruzalem, terwijl God voor de ballingen instaat.

Logisch ook dat hij als schrikreactie komt met een smeekgebed tot God om toch alstUblieft op te houden met het uitvoeren van het zware vonnis wat Hij over de stad en zijn leiders heeft geveld. Logisch. Begrijpelijk. Menselijk ook. Er is niks mis met Ezechiël. Die zit relationeel heel gezond in elkaar. Het doet hem wat als oude bekenden onder vuur liggen. Maar hij zegt er iets bij wat maakt – zeker als we Gods reactie lezen – dat de onbevooroordeelde lezer denkt: ‘He Ezechiël, u denkt toch niet dat dit de uitverkoren rest is?’ Maar dat denkt hij wel en dat is heel moeilijk uit hem te slaan. Opnieuw valt het woord *overblijfsel*. We hebben gezien dat dat ook gewoon *overblijfsel* kan betekenen; dat wat er overblijft als het meeste of de meesten weg zijn. Maar als we de reactie van God horen dan wordt alles anders. Wat zegt God dan? De HEERE zegt; ‘Nee Ezechiël, zij zijn niet de rest, die mensen die nog over zijn in Jeruzalem. Jij vormt de rest met de ballingen. Mijn hart ligt niet in Jeruzalem, maar mijn hart gaat uit naar jullie ballingen. Jullie zijn de mensen met wie Ik nog grote plannen heb.’ Ezechiël 11:14,15 *Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Mensenkind, het zijn uw broeders, uw broeders, mannen met het recht van lossing voor u, en heel het huis van Israël in zijn geheel, tegen wie de inwoners van Jeruzalem gezegd hebben: Houd u ver van de HEERE, ons is dit land als erfelijk bezit gegeven.* De HEERE begrijpt de sympathie van Ezechiël voor de mensen in Jeruzalem niet. Die mensen wensen de ballingen het aller slechtste toe. Ze gunnen hun niks, helemaal niks. Ze zeggen ‘Opgestaan plaats vergaan.’ ‘Jullie zijn weg en blijf ook maar lekker weg.’ Dat zeggen deze lui van mensen als Ezechiël en zijn naaste familie. ‘Het land is van ons’, roepen ze. ‘De stad is van ons.’ Ze gaan helemaal geen huizen bouwen. Voor wie zouden ze huizen bouwen? Voor de ballingen? Die hopen ze nooit weer terug te zien. Heeft God die ballingen niet gestraft? Is de ballingschap niet een teken van Gods boosheid? Inderdaad, de ballingen voelen zich schuldig aan alle kanten. Ze voelen zich gestraft. Ze zijn ook gestraft door de HEERE, maar toch gaat Gods voorkeur uit naar de ballingen. Ezechiël 11:16 *Zeg daarom: Zo zegt de Heere HEERE: Hoewel Ik hen ver weggedreven heb onder de heidenvolken en hoewel Ik hen in de landen verspreid heb, toch zal Ik voor*

hen een heiligdom zijn, hoe kort ook, in de landen waarin zij gekomen zijn. De HEERE geeft toe dat het allemaal niet ideaal is in de ballingschap. Maar Hij is wel bij hen zo goed en zo kwaad als dat gaat. Daarop wijst dat woord: *Toch zal Ik voor hen een heiligdom zijn, hoe kort ook, in de landen waarin zij gekomen zijn.* Dat woord *hoe kort ook* is de vertaling van een woord wat *weinig* betekent. En hier is het uitgelegd als *weinig tijd*, maar het kan ook *weinig in kwaliteit* zijn of *weinig in kwantiteit*. Ergo; Het is verre van ideaal. Toch belooft de HEERE dat Hij bij de ballingen is. God staat op het punt Jeruzalem te verlaten. Hij heeft Zich al laten zien in de gebieden van de ballingen, toen Hij aan Ezechiël verscheen. Zo zal God bij Zijn volk zijn, de ballingen in Babel en Assur.

Waar is God? In Jeruzalem of in Babel bij de ballingen?

De vraag is: 'Hebben wij wel een juist idee van hoe de kerk en de samenleving er voor staat?'

Bestaat dat denk je dan, dat je als gelovige of als kerk of als samenleving een idee over de eigen situatie kan hebben, waarmee je de plank totaal misslaat? Dat kan blijkbaar. Bij Jesaja hoor je dat ook. Die zegt; 'Je moet geen samenzwering noemen, wat de mensen een samenzwering noemen.' Voel je? Jesaja 8:11,12 *Immers, zo heeft de HEERE tegen mij gezegd, toen Zijn hand mij te sterk werd en Hij mij onderwees dat ik niet in de weg van dit volk moest gaan: U mag geen samenzwering noemen alles wat dit volk een samenzwering noemt; en waar zij voor bevreesd zijn, daarvoor mag u niet bevreesd zijn en niet schrikken.* Lees bijvoorbeeld ook eens wat de Heere Jezus zegt over *de eindtijd*. Men heeft geen idee wat hen allemaal boven het hoofd hangt. Men is er totaal niet mee bezig. Er is blijkbaar niets of niemand die de mensen op andere gedachten kan brengen. Het is *bussiness as usual*. Alles gaat z'n gewone gang. Er wordt getrouwd en gerouwd, er wordt gekocht en verkocht, er wordt gebouwd en afgebroken maar men heeft tegen de tijd van het einde volstrekt geen bewustzijn van de dingen die gaan geschieden. Mattheüs 24:37-39 *Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Menszoon komt. Want zoals men in de dagen voor de vloed alleen maar bezig was met eten en*

*drinken, met trouwen en uithuwelijken, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. De mensen waren zich van geen kwaad bewust. En dat terwijl er toen – bij de Zondvloed – ook iemand was die de mensen opriep tot bekering. Noach maakte de mensen bewust van het naderende einde, maar niemand nam het serieus. Petrus noemt hem de prediker van de gerechtigheid. Dus die man hield zich niet stil. 2 Petrus 2:5 *Evenmin heeft hij de wereld uit de voortijd gespaard; alleen Noach, de heraut van de rechtvaardigheid, liet hij met zeven anderen in leven toen hij de watervloed over die wereld vol zondaars liet komen. Vgl. 1 Petrus 3:20 De vraag is: ‘Zien wij het wel goed? Hebben wij wel een juist idee van hoe de kerk en de samenleving er voor staat?’**

Hoe zijn onze maatschappelijke en geestelijke leiders? Geven zij goede raad?

We staan tot onze knieën in het oordeel van God.

Wat zijn dan bijvoorbeeld zaken die onze generatie – kerkelijk of onkerkelijk – over het hoofd zou kunnen zien? Men ziet volstrekt over het hoofd dat we al tot onze knieën in het oordeel van God staan. Er zijn twee kerkelijke zaken die heel direct de leiding van de kerk raken. Het zijn de kwesties ‘vrouw in alle ambten’ en ‘de acceptatie van homoseksualiteit’. Deze thema’s zijn verschillend maar raken beide het gezag van de kerk en de gehoorzaamheid aan God.

De vrouw in alle ambten wordt in gereformeerde kring vrij breed geaccepteerd, terwijl in het Nieuwe Testament zeker 10 gedeelten aan te wijzen zijn waarin God het onderscheid man/vrouw sterk benadrukt. Dat raakt niet alleen de relatie naar beneden – de menselijke gemeenschap – maar ook die naar boven, naar God toe. Paulus schrijft in 1 Korintiërs 11:1-3 *Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben. En ik prijs u, broeders, omdat u in alles aan mij denkt en aan de overleveringen vasthoudt, zoals ik die aan u heb overgeleverd. Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.*

Paulus tekent een hiërarchie, zoals die gehandhaafd zou moeten worden in de kerk.

God
Christus
Man
Vrouw

Wanneer de leiding van de kerk – de ambtsdragers – een beslissing nemen die tegen het Woord van God indruist beschadigt men de kerk. Zeker wanneer dit ook nog eens als gevolg heeft dat het ambt wordt

vertegenwoordigd door vrouwen die dat van God niet mogen. In deze beslissing gaat men mee met de ontwikkelingen in de wereld waar *vrouwenemancipatie* hoog aangeschreven staat. De kans is groot dat de nieuwe samenstelling van de ambtsdragers heel gevoelig blijft voor wat de wereld wil, omdat die samenstelling (man/vrouw) juist door deze gevoeligheid tot stand is gekomen. Tegen de uitdrukkelijke bedoeling van God.

En dan **homoseksualiteit**. Een rapport in onze kerken stelt dat er *geen enkel rapport* in kerkelijke kring over dit onderwerp is geschreven waarin gesteld wordt dat God positief staat tegenover de homoseksuele relatie. Met andere woorden: De hele Bijbel is ronduit negatief over dit onderwerp. Homoseksualiteit is zonde. NB Dit erkennen de opstellers van het rapport bijvoorbeeld in de NGK dat uiteindelijk in positieve zin zal besluiten ten aanzien van de acceptatie van homoseksualiteit. Toch schetst Paulus in Romeinen 1 een situatie waarin een cultuur op een gegeven moment niet alleen een groeiende groep homo's kent, maar deze ontwikkeling ook toejuicht. Wat Paulus hier zegt doet denken aan onze cultuur waarin men de homoseksuele relatie promoot vanuit de idee van vrijheid en veelkleurigheid. Alle mooie woorden ten spijt, het blijft zo dat de Bijbel deze relatie als zondig bestempelt en – daar komt nog iets bij – de Bijbel beschouwt het als straf van God voor mensen die hun knieën niet voor Hem buigen. Romeinen 1:25-28 *Ze hebben de waarheid over God ingewisseld voor de leugen; ze vereren en aanbidden het geschapene in plaats van de schepper, die moet worden geprezen tot in eeuwigheid. Amen. Daarom heeft God hen uitgeleverd aan ontterende verlangens. De vrouwen hebben de natuurlijke omgang verruild voor de tegennatuurlijke, en ook de mannen hebben de natuurlijke omgang met vrouwen losgelaten en zijn in hartstocht voor elkaar ontbrand. Mannen plegen ontucht met mannen; zo worden ze ervoor gestraft dat ze van God zijn afgedwaald. Omdat ze het beneden hun waardigheid achtten God te erkennen, heeft God hen overgeleverd aan hun eigen onbetrouwbaarheid en doen ze wat verwerpelijk is.* Homo-emancipatie wijst – wanneer het zo dominant in een cultuur aanwezig is en aangemoedigd wordt – op een samenleving in kerk en wereld die niet langer ondergeschikt wil zijn aan God.

Het oordeel van God. Wat we zien is dat de vrouw een plek ontvangt in de kerkenraad en de homo een zogenaamd 'veilige plek' in de kerk en aan het Heilig Avondmaal. Met de coronacrisis (straf van God?) is er echter voor niemand meer een veilige plek. De kerk wordt diep geraakt in haar wezen. 'Samen' is het kernwoord voor kerk-zijn en juist dat is ons als christelijke gemeenschap ontnomen. We kunnen niet langer *samen* komen en niet *samen* zingen en niet *samen* bidden en niet *samen* luisteren naar de HEERE God. De geestelijke gemeenschap met de Heere en met elkaar die we vieren aan het Heilig Avondmaal is opgebroken.

De kerkdienst als samenkomst is onmogelijk tijdens de corona-crisis.

God heeft grote plannen met de ballingen.

We hadden het erover dat zich in de hoofden en harten van de massa een idee kan vormen dat totaal onjuist is. Zo dachten de ballingen dat de goede mensen van Israël in Jeruzalem zaten. God had hen immers gespaard bij de eerste wegvoeringen? Zij – de ballingen – voelden zich schuldig over hun eigen verleden. Ze keken met onverholen jaloezie naar Jeruzalem. Die mensen deden het toch maar goed, want God spaarde hen. Maar het blijkt net andersom. God laat Ezechiël zien dat de inwoners van Jeruzalem helemaal niet zo goed zijn als de mensen denken. Integendeel ze zijn door en door verrot. Iemand als Jeremia had dat ook al duidelijk moeten maken met de goede en rotte vijgen. Jeremia 24:4-8 Hoor je het ook nog eens van een ander. God wil Ezechiël en de ballingen een andere zelfperceptie geven. God zag Ezechiël daar zitten met de oudsten voor zich in de buurt van Kedar in Babel. En God dacht: 'Dat is niet goed.' 'Die mensen zien het helemaal fout.' Toen besloot de HEERE om Ezechiël eens naar Jeruzalem te halen en te laten zien hoe de vork in de steel zat. En dat werkt hopelijk. De hele exercitie begint inderdaad bij het plaatje van Ezechiël met de oudsten in de ballingschap voor zich en daar eindigt het ook na 4 hoofdstukken van Ezechiël 8-11. Ezechiël 11:25 *Toen sprak ik tot de ballingen al de woorden van de HEERE die Hij mij had doen zien.* Maar goed dat is later. Op dit moment vertelt de HEERE eerst nog van de plannen die Hij heeft met de ballingen. De HEERE belooft dat Hij de ballingen overal waar ze ook maar wonen op deze wereld, zal terugbrengen naar het land Israël. Ezechiël 11:17 *Zeg daarom: Zo zegt de Heere HEERE: Ik zal u verzamelen uit de volken, en Ik zal u bijeenbrengen uit de landen waarover u overal verspreid bent, en Ik zal u het land van Israël geven.* De ballingen krijgen een nieuwe kans. Zeker, maar een ding is wel duidelijk: 'Het moet anders.' God wil niet meer dat gedoe met afgoden en ongehoorzaamheid. De HEERE wil daar voor eens en altijd van af. De straf die Gods volk met de ballingschap heeft ondervonden helpt daarbij. Dat was geen prettige ervaring. Zoiets wil men nooit weer. Ze hebben ervan geleerd. Het is duidelijk wat men moet doen als men een herhaling wil voorkomen; radicaal breken met die afschuwelijke afgoden en het leven dat daarmee gepaard gaat. Ezechiël 11:18 *Zij zullen daarheen komen en daaruit al zijn afschuwelijke afgoden en al zijn gruweldaden wegdoen.* De mensen zijn echt veranderd als ze terugkomen in het land. Ze leren van hun fouten.

Ik zal u bijeenbrengen uit de landen waarover u overal verspreid bent, en u het land van Israël geven.

God geeft Zijn volk een bijzonder instrument waardoor ze beginnen met een nieuwe gehoorzaamheid.

Niet alleen leren ze van de extreem negatieve ervaring van de wegvoering, maar God geeft hen ook een bijzonder instrument waardoor ze kunnen beginnen met een nieuwe gehoorzaamheid, de Heilige Geest. Ezechiël 11:19 *Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven.* De Heilige Geest heeft veel gezichten – bijvoorbeeld *de gaven van de Geest* zoals wonderen doen en tongentaal en leidinggeven en *de vruchten van de Geest* zoals liefde en zachtmoedigheid – maar God is duidelijk waar het gaat om het primaire doel van de Geestes-gave en dat is gehoorzaamheid aan Gods geboden. Ezechiël 11:20 *zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ik hun een God zijn.* De HEERE gaat uit van het positieve – de mensen hebben geleerd van hun fouten en krijgen straks dankzij de Heilige Geest een andere instelling – maar natuurlijk zul je ook altijd mensen hebben die terugvallen in oude verderfelijke gewoontes. De opstelling van de HEERE tegenover dat soort mensen is vanaf het begin duidelijk. God maakt korte metten met ze. Ezechiël 11:21 *Maar wat betreft het hart van hen die het hart van hun afschuwelijke afgoden en hun gruweldaden navolgen, hun eigen weg zal Ik op hun hoofd doen neerkomen, spreekt de Heere HEERE.* Daarmee is het visioen in Jeruzalem beëindigd.

Pinksteren 33 na Chr. in Jeruzalem.

Ezechiël vertelt aan de ballingen wat God hem heeft laten zien en horen in Jeruzalem.

Direct nadat God Zijn bijzondere beloften voor de ballingen heeft uitgesproken, verheffen de cherubs zich. Daarbij dragen ze de troon van God en de HEERE Zelf omhoog. Ezechiël 11:22 *Daarna hieven de cherubs hun vleugels op, en de wielen verhieven zich tegelijk met hen. En de heerlijkheid van de God van Israël was vanboven over hen.* Het visioen is nog niet helemaal afgelopen. Ezechiël is er getuige van hoe de wolkenwagen zich met de HEERE begeeft buiten de stad en stilstaat boven de Olijfberg, want die ligt ten Oosten van de stad. Ezechiël 11:23 *Toen steeg de heerlijkheid van de HEERE op uit het midden van de stad en bleef op de berg staan die ten oosten van de stad lag.* Opmerkelijk is de overeenkomst met het vertrek van de Heere Jezus van de aarde. De Hemelvaart gebeurt namelijk ook vanaf de Olijfberg. Handelingen 1:9-12 *Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen. Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.' Daarop keerden de apostelen van de*

Olijfberg terug naar Jeruzalem. Daar – op de Olijfberg waar Christus naar de hemel voer – zal Hij ook bij de wederkomst Zijn voeten op de aarde zetten. Voor Ezechiël zit het er op. De Geest brengt hem terug naar de ballingen en het visioen trekt op en Ezechiël ziet alles weer zoals normaal. Ezechiël 11:24 *Daarop hief de Geest mij op en bracht mij in een visioen door de Geest van God bij de ballingen in Chaldea. Toen steeg het visioen dat ik gezien had, op, bij mij vandaan.* Is de profeet feitelijk in Jeruzalem geweest? De veronderstelling van alles wat Ezechiël ziet en hoort en de namen van bekenden in Jeruzalem en de plaatsen wijzen daar wel op. Maar het zou kunnen dat hij voor het gevoel van de oudsten nooit weg is geweest. Opvallend feit is wel dat niet dezelfde locatie – in de ballingschap in het huis van Ezechiël met de oudsten – het eerstvolgende tafereel is, maar een Ezechiël die rondgaat en aan alle ballingen vertelt wat God hem heeft laten zien en horen. Ezechiël 11:25 *Toen sprak ik tot de ballingen al de woorden van de HEERE die Hij mij had doen zien.* Voor de ballingen was dit goed nieuws, een positieve boodschap. Hun situatie veranderde er wel niet direct door, maar ze leerden wel heel anders aankijken tegen hun lot en ze kregen een hoopvolle boodschap. God is bij hen en zal hen terugbrengen naar het land en de mogelijkheid openen van bekering en vernieuwing.